ЗЦІЛИВ СВІТЛИЙ СПАС

Маковія – спрощена українська назва церковного свята святих мучеників Маккавеїв (1 серпня за ст. ст.). Цього дня у церквах разом із хлібним колоссям святили садові квіти і головки маку, які на Різдво використовувалися для приготування куті. Вдома пекли пироги і коржі з маком. Традиційні першосерпневі букети на Поділлі називалися маковійками. Звичайно їх носили до церкви дівчатка. Перед цим їх треба було добре нагодувати, бо наступний рік випаде неврожайний. Освячені на Маковія квіти і трави зберігали за іконами як помічне зілля. (Із етнографічного довідника «Українська минувшина»).

Ось які вдалися шулики

Людмила Замкова зі своїми вихованками

Людмила Замкова, учитель Білоцерківського економіко-правового ліцею

Швидко спливають останні дні моєї вчительської відпустки… Живу передчуттям зустрічі з колегами та вихованцями. А тут, як на біду, болячки допікають… Та ось дзвінок – телефонує моя учениця Юля Липовенко:

- Людмило Петрівно, чи можна до Вас завітати? Я вже майже закінчила своє наукове дослідження!

А пишемо ми з Юлею наукову роботу про український обрядовий хліб. Маємо надію відродити призабуті нині сімейні свята та обряди календарного року. Правда, той календарний рік ми визначили по-своєму – з вересня минулого року по вересень нинішнього. Власноруч готуємо, куштуємо, обмінюємося рецептами виробів із тіста, які використовували наші пращури під час традиційних свят.

А тому вже випікали калиту, пироги, «миколайчики», медові різдвяні пряники, середохресний хліб, жайворонки, паски..

- Ой, Юлечко, почуваюся недобре. Доведеться відкласти на тиждень зустріч. Ти пам'ятаєш, що завтра Перший Спас, або Маковей, - потрібно обов'язково спекти шулики, самій покуштувати, рідних пригостити – це буде передостаннє (бо незабаром – Другий Спас) свято, яке описуватимемо в нашій науковій роботі.

Попрощалися…Кладу слухавку. Ні, таки не порушуватиму традицію і цього разу, незважаючи на здоров'я, пектиму і я шулики. У нашій науковій роботі наводимо рецепт, почутий мною від сусідчиної мами.

Розтираю мак, замішую тісто, розкачую і випікаю запашні коржі, розламую їх на шматочки, заливаю медовою ситою та розтертим маком.

Телефоную чоловікові, який з онукою в селі, – прошу привезти маковейський букет:

- Може, вдасться знайти голівку маку, ще нарвіть васильків, чорнобривців, кілька хлібних колосків…

- Добре, привеземо! – чую заспокійливе.

Під вечір усі вже вдома, на столі красується старанно складений онукою пахучий букет, а поряд - спечені мною шулики.

- Ой, мамо, - зворушливо засвітилися очі невісточки, - а нам бабуся Тетяна із Матюшів точнісінько такі ж колись пекла – смачнющі! Спасибі, що вихопили з пам'яті яскравий спогад дитинства, а я вже й забула про це!

Вранці збираю онуку з чоловіком до церкви. У корзинку застилаю серветку, кладу баночку меду, пляшечку води і маковейський букет.

Через годину зустрічаю їх, збуджених і піднесених.

- Посвятили! Бабусю, зі святом тебе! У церкві так багато знайомих бачили, тобі вітання переказували і ті, і ті… - онука щебече.

Радію… Хвороби відступають…

«КРИЛАТА ПІХОТА» - НА СТОРОЖІ МИРУ!

День аеромобільних військ - це свято справжніх воїнів, яке відзначається кожним, хто проходив службу в повітряно-десантних військах із часів першого в світі парашутного десанту під Воронежем 2 серпня 1930 року.

Майстер-клас із бойових мистецтв

Аеромобільні війська України входять до складу Сухопутних військ і є гордістю Збройних Сил нашої держави. Їхнє призначення захопити противника з повітря, виконувати бойові завдання в тилу ворога, а також спеціальні миротворчі та антитерористичні операції. Десантників, завдяки мужності та витривалості, залучають, коли військове завдання треба вирішити швидко та оперативно, і це неможливо зробити в інший спосіб. Вони чудово володіють зброєю та бойовими мистецтвами.

У лавах Збройних Сил України проходить службу багато воїнів-десантників, які брали участь у бойових діях в Афганістані, ліквідовували наслідки катастрофи на Чорнобильській АЕС, виконували завдання у складі миротворчих місій ООН.

Білоцерківська міська громадська організація «Спілка ветеранів-десантників» - голова Віктор Поліщук – щороку 2 серпня ініціює відзначення Дня десантника на місцевому рівні. Отож о десятій ранку біля каплички Св. Георгія Побєдоносця, що на масиві Леваневського, зібралися всі, хто причетний до повітрянодесантних військ, щоб гідно згадати побратимів і ті нелегкі часи, коли доводилося зі зброєю в руках захищати Батьківщину та боронити мир за межами рідної землі.

Розпочав свято архієпископ Білоцерківський і Богуславський Августин, провівши молебень у пам'ять про загиблих воїнів.

Уже доброю традицією стали показові виступи білоцерківських десантників, які, демонструючи з нагоди свята свої професійні навички, військову підготовку, підтверджують просту істину: держава в надійних руках вправних і самовідданих захисників.

Організатори та почесні гості свята

Уперше на подібний захід був запрошений Благодійний фонд Костянтина Єфименка, оскільки останнім часом налагодилася тісна співпраця між фондом і Білоцерківською спілкою воїнів-десантників.

Від імені Костянтина Єфименка винуватців свята привітала директор Благодійного фонду Олена Ткач:

- «Крилатою піхотою» називають вас, шановні десантники, адже ваша мужність, належна фізична та військова підготовка говорять лише про одне: де ви - там перемога, звитяга і патріотизм. Знаємо, що головний принцип вашого беззавітного служіння Батьківщині міститься в словах: «А хто, якщо не ми?». Спасибі вам за справжню чоловічу позицію. Але поряд із побажаннями міцного здоров'я, щастя, благополуччя і сімейних гараздів, щиро зичу вам миру, щоб ніколи не довелося застосовувати свої знання і вміння в умовах воєнної ситуації.